

praſtu, natwari tórm a pſchenaja winizu winizarjam. Na to wuczeſe do druheho kraja. W czaſu płodow póżla ſwojich wotroczkow k winizarjam, ſo býchu jeje płody braſi. Ćzi winizarjo paſ pſchijawſhi jeho wotroczkow jeneho wubichu a hanjačhu, druheho ſabichu, tſeczeho kamjenjowacu. Saſo wón druhich wotroczkow póżla, kotrejchž běſche wjazy, dyžli prěnich; tym woni runje tak czinjaču. Hſichče mějeſche wón jenickeho ſyna; tón běſche jemu ſuby. Teho póżla najpozledy tež k nim a džeſche: „Woni budža ſo pſhed mojim ſynom traſhicž. Winizarjo paſ, ſyna woſladawſhi, džachu bjes ſobu: „Tón je herba. Pójmy, ſkónzujmy jeho, dha budże to herbſtwo naſche!“ A wsadu jeho, wuſtorečidu jeho ſ winizy a ſabichu jeho.

2. Tón Knjes wěſhčji winizarjam, ſo ho winiza jím woſmje a ſo ho druhim da. Tón Knjes djeſche dale: „Schto budże nětk tón Knjes winizy cžinicž? Wón budże tych ſloſtnikow hroſnje ſkonzowacž a ſwoju winizu druhim winizarjam pſchenajecž, kotsiž jemu płody w prawym czaſu wotedadža. Njejſče ženje cžitali w piſmje: Kamjeni, kotrejž ſu czeſlojo ſacziſli, tón je róſhkný kamjeni ſčinjeny? Wot teho Knjesa je ſo to ſtało a je džiwe pſhed naſhimaſ wocžomaſ. Schtóž na tón kamjeni panje, tón ſo roſraſy; na kohož paſ wón panje, teho wón roſmjecze. Teho dla praju ja wam: Bože kraleſtwo budże wot waſ wſate a pohanam date.“

Čo. 24. Přirunanje wo wječeri.

Luk. 14, 1—24.

1. Knjes Jezuš ſhromadzených hoſcžow napominia, ſo býchu ponížni a pſhencžiwo nusu czeŕpjazym hoſpodſiwi býſi. Knjes Jezuš běſche na ſabat wot wyſchjeho Farisejskich k blidu pſheproſheny. Tu k poſhorſhkej pſchitomnych wódniweho cžlowjeka wuſtrowiwschi, wón pytny, kaſ hoſczo wuſwolichu, na wyſchim měſcze ſedzicž. Duž wón k nim djeſche: „Hdyž tebje pſheproſcha, dha njeſhyň ſo na wyſchjeho měſtno, ſo by něhdže czeſniſchi, dyžli ty ſy, wot njeho proſheny njebył, a njeby tón, kiž je tebje a jeho proſhył, pſchijchoł a rjeknył tebi: Wotſtuń temu město! a ty dyrbjał ſo potom ſ hanibu k nižſhemu městu džeržecž. Ale hdyž tebje pſheproſcha, dha ſyň ſo na nižſhe měſto, tak ſo tón, kiž je tebje proſhył, k tebi rjeknje: Pſhencželo, ſyň ſo bóle horje! Tehdy ſmějſch